

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

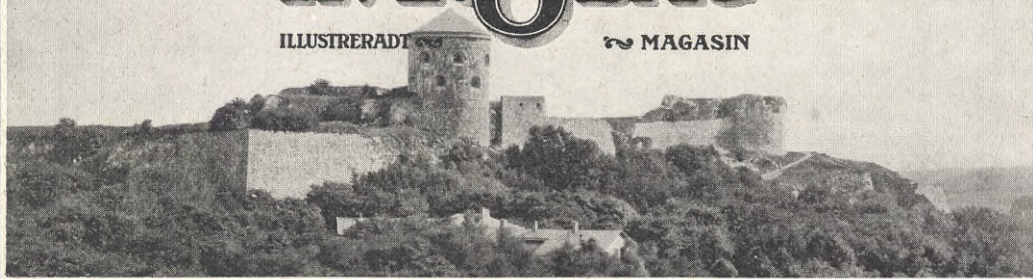
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

BOHUS FÄSTNING. — FOTO. BACKLUND, GBC.

13DE ÅRG.

DEN 12 MAJ 1912.

NO 33.

Foto. Rahmn, Malmö.

Kliché: Bengt Sjöqvist.

Herman G. Gumpert

HENRIC GYLLENRAM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Sjuttio år fyllde den 24 april f. ordonnansofficeren hos konung Carl XV, generalmajoren Henric Gyllenram i Malmö.

Ätten Gyllenram härstammar från Danzig, där en borgare vid namn Ram bodde i slutet af 1600-talet. Två hans söner, båda militärer, öfverflyttade till Sverige och adlades här 1717 med namnet Gyllenram. Det är sålunda tapperhet i de karolinska fälttågen, ätten har att tacka för sitt adelskap. Från den yngre af de nämnda bröderna leder generalmajor Gyllenram i femte led sitt ursprung.

Henric Fredric Gyllenram är född på Sturefors i Vists socken i Östergötlands län den 24 april 1842, ende son till dåvarande fänriken, sedermera landshöfdingen i Karlstad Gustaf Henric Vilhelm Gyllenram och hans maka Ebba Augusta Arnell. Redan vid fjorton års ålder antagen till kadett vid Karlberg, utexaminerades han därifrån 1861 och utnämndes samtidigt till underlöjtnant vid Svea Lifgarde, där han befordrades till löjtnant 1863.

Gyllenrams lifliga intresse för militärtjänsten tog sig bland annat uttryck däri, att han i mars 1866 inträdde i franska armén, där han först anställdes vid 12:te liniregementet, hvarest han i sept. samma år beordrades till adjutant hos öfverste de Colomb, och sedan i april 1867 vid andra zuavregementet.

Efter sin återkomst hem vann han 1873 befördran till kapten och blef samma år adjutant hos öfverståthållaren i Stockholm.

Annu en gång 1881 trädde Gyllenram i utländsk krigstjänst, i det han från maj 1881 till mars 1882 var anställd vid 20:de linieinfanteribataljonen inom grekiska armén. Lika litet nu som på 1860-talet lyckades han emellertid att såsom han nog hoppats få delta i aktivt vapenskifte: den pågående långt utdragna tvisten mellan Grekland och Turkiet bilades på diplomatisk väg genom fredlig uppgörelse. Däremot hemförde han från Grekland sin brud: den 19 mars 1882 ingick han äktenskap med grefvinnan Diamantine Eufemia Theotoky från Korfu.

Efter att 1884 ha blifvit utnämnd till major i armén och 1889 vid Svea Lifgarde samt 1890 ha befordrats till öfverstelöjtnant i armén utnämndes Gyllenram följande år till öfverstelöjtnant och chef för Jämtlands fältjägarregår samt blef 1894 öfverste och chef för Kalmar regemente. Härifrån vann han dock redan följande år transport till chefskapet för Södra Skånska infanteriregementet, på hvilken post han

kvarstod i icke mindre än nio år eller till 1904, då han tog afsked och utnämndes till generalmajor i generalitetets reserv.

Bredvid sin militära bana i egentlig mening kan Gyllenram blicka tillbaka på två andra verksamhetsområden, vid hvilka hans namn är oupplösligt knutet.

Med det ena åsyfta vi hans ställning som ordonnansofficer hos konung Carl XV under dennes sista år. Sitt förordnande till ordinarie ordonnansofficer mottog han redan 1864 som 23-årig löjtnant och kvarstod sedan som sådan till konungens död, därvid kamrat med sedermera generalmajoren greve Gustaf Fersen Gyldenstolpe, generallöjtnanten Carl Ericson och framlidne landshöfdingen Adolf Malmberg. Särskildt förtjänar erinras, att Gyllenram var den bland dessa, som ledsagade konungen på hans sista resa till baden i Aachen. "Den, som alltid var mest i hans närhet", vittnar konungens lifmedicus, öfverfältläkaren af Edholm i sina memoarer, "var ordonnansofficeren, löjtnant Henrik Gyllenram, som enligt konungens önskan under dagarnes ofta långa lopp var vid hans sida, läste högt för honom bref och tidningar m. m., ägde hans fullaste förtroende och ombesörjde hans minsta önskingar". Gyllenram stod och vid dödsbädden på landshöfdingeresidenset i Malmö. Af Edholm ger honom det vitsord, att Gyllenram under hela badresan "visade honom en sonlig uppmärksamhet och rörande tillgifvenhet". Har manne detta nära förhållande till den folkkäre konungen bidragit till att åt Gyllenram skapa den popularitet, hvare få af vårt lands officerare kunnat täla med honom?

Det andra område, på hvilket Gyllenram utanför sin egentliga militärtjänst gjort insatser af bestående värde, är skytterörelsen. Redan den gamla skarpskytterörelsen omfattades af honom med det lifligaste intresse och i ett helt kvartsekel — från 1864 till 1889 — stod han som öfverbefälhafvare för Stockholms frivilliga skarpskyttekår. När sedan skytterörelsen mot 1890 talets slut under intryck af erfarenheterna från boerkriget tog ett nytt uppsving, var det åter Gyllenram, som inom den kom att intaga en ledande ställning. Under många år har han sålunda varit ordförande i Malmöhus läns skytteförbund samt i föreningen "Skyttesakens vänner".

Af enskilda uppdrag, som Gyllenram under sin Skåne-tid innehåft, må i öfrigt nämnas ordförandeskapet i Bankaktiebolaget södra Sverige.

BOTGÖRAREN.

FÖR HVAR 8 DAG AF GUSTAF ULLMAN.

INTERHAFVET glimmade oändligt stillt och blankt under den isigt klara morgonrymden. Utmed den låga jämna stranden löpte en smal gångväg från staden och bort — hän i världen.

Där gick ett ungt par, arm i arm. Han, en resig, men något gänglig man, blek och kroknäbbad och liksom förläst, hade sin mörka, trötta blick sänkt framför sig, som om han letade någonting bland sanden och kiselstenarna. I själfva verket var det lösningen af en besvärlig gåta, han letade. Hon gaf honom då och då ett förstulett ögonkast, forskande och deltagande, — men såg sig mest omkring öfver hafvets och landskapets solbadade viddar. Så underbart stilla, fredligt och ändå gladt detta verkade på henne! Borta på de blånande, snöfläckiga bergen begynte väderkvarnarnas vingkors att sakta svänga rundt för en första bris. Från en aflägsen landsväg ljöd en körsvens muntra sång.

Öfver fjärden pilade en liten, käckt kuttrande motorslup hän mot något af de fjärran vinkande skären.

— Ja, Robert, utbrast hon plötsligt, vackert är det här i din födelsebygd. Och jag är glad, att jag fick följa med dig.

— Nå, det gläder också mig.

— Och det säger du i den tonen? Som om du talte ur grafven! Hur kan man gå så butter och sur och grubbla på dumheter, här i all morgonens strålande härlighet!

— Du vet ju inte, hvad jag grubblar på, invände han med en själfplågåres envisa otillgänglighet.

— Nej. Och jag vet inte heller, hvarför du absolut måste resa hit, innan vi gifter oss. Hit, där du visserligen är född och har haft ett hem, men där nu allt detta är slut och borta, och ingen kanske ens känner igen dig.

— Åh! Lilla Mia — det finns kanske någon — eller några — som både minns och känner igen mig, — alltför väl till och med.

MINNESVÅRD MED BYST AF PRINSESSAN MARIE AF DANMARK, rest vid Langelinie i Köpenhamn till erinran om den folk-kära furstinnan, prins Valdemars 1909 aflidna gemål. Monumentet aftäcktes den 2 maj.

Hon tvärstannade och ruskade hans arm:

— Hvad är det här för gissgator egentligen? Att det måtte ligga något under hela påhittet, det har jag nog förstätt från början, redan därhemma. Först ville du resa ensam — och inte ens tala om hvart. Se'n, när jag ertappade dig och ville följa med, så stretade du emot en smula, men fick plötsligt en ny idé: att jag skulle, borde, måste följa med. "Det blir bättre", sade du: "det blir det allra bästa."

— Ja, ja, Mia, mumlade han oroligt och drog sin arm från hennes: låt oss gå vidare. — — —

De hade hunnit till en slutning, uppför en bergkam, och stodo omsider där uppe, med solen rakt i ögonen, och kustlandet utbredt som jättetafla nedanför. Och innerst i en liten vik, under bergets andra sida, låg en större gård, gulmålad, med brutet tegeltak, så prydlig och vördig, inom stormtuktad park med stenmur. Dit ned stirrade han som förhådad. Fästmon å sin sida, betraktade honom, oafslåligt.

— Ja! sade hon så: hit går du nu hvarje morgon, den tid vi varit här. Och här uppe stannar du, och den där gården blänger du på som på ett spökhus. Eller, som om du begått något ondt därnere.

— Mia, stönade han, säg inte så!

— Hvad nu? Kanske — det verkligen är så? — och se'n vänder du och traskar tillbaka till sta'n. Den kan jag utantill redan. Nu är jag mätt på det här. Tala om för mig nu, hvad som drivit dig hit och håller dig kvar — till ingen nytta! Robert!

— Jag kan inte än. Det är så svårt. Jag måste tala med prästen först. Om jag bara vågar. — — —

Robert Wandén var son af en gammal, allvarlig domarefamilj, och från barndomen van att taga lifvet, i smått som i stort, på allvar. Hans fästmö visste det, och trodde sig förstå och värdera hans kynne. Men nu tyckte hon dock, att det gick väl långt:

— Nej, vet du, Robert, någon ogärning kan du

omöjligen ha på ditt samvete. Men kanske det är något snedsprång, en ungdomsförvillelse af ett eller annat slag.

Han nickade, och såg sig skyggt omkring på den nästan folktomma småstadsgatan.

— Nåväl, skall du då behöfva gå till prästen, för att lätta ditt hjärta, — när du har mig?

Robert svarade icke genast. Dröjande kom det likväl:

— Jag tänkte endast göra några förfrågningar — om en — om ett par personer, som jag — hållit mycket af, och djupt förorättat. Men, förr eller senare måste jag ändå bekänna allt för dig.

— Nå, det är bra. Jag är beredd — på allt. — — —

Vid frukostkaffet, i den treffa hotellmatsalen, där de så dags voro nästan alldeles ensamma, tog Robert mod till sig och biktade:

— Vi hade varit skolkamrater, Frits och jag. På den tiden hade vi likväl mycket litet beröring med hvarandra; så ytterst olika till anlag och allt. — Det vill säga, jag hade nog redan då fäst mig vid, att det var en ovanligt hurtig och oförvägen pojke. Hans friska, nordiska utseende måste också ovilkorligen tilltala enhver. Och elak såg han ej ut. Men man hörde tidigt både ett och annat om Frits, som var ägnadt att hålla en väluppfostrad yngling, som jag, på behörigt afstånd från honom. Dessutom, jag för min del, var som du kan tänka dig, ganska skygg och enslig af mig. Då — som nu.

— Ja. Nåväl?

— Ja. Nåväl, åtskilliga år sedan vi lämnat skolan och hemmet, fick jag som ung notarie befattning å domarekansliet här. Frits hade då plats som kontorsbiträde i en af stadens största affärer. Vi råkades i en ungarlklubbb, och blefvo nu på allvar goda vänner.

— Från din sida, på allvar?

— Ja, men äfven från hans — på sitt sätt. På hans sätt, menar jag. Han var en öppen, kanske fräck natur, absolut hänsynslös, men icke lömsk.

V. OLYMPIADENS FÖRSTA TÄFLINGAR.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. NÅGRA FRAMSTÅENDE UTLÄNDSKA DELTAGARE I TENNISÄFLINGARNE: Klische: Bengt Sjöveersparre.
MISS AITCHINSON, England. — A. F. WILDING, Australien. Världsmästare (i spel.) — J. HAINZ, Böhmen.

I själfva verket tog V. Olympiaden sin början i och med *Tennisäflingarne* den 5-12 Maj. — Till dessa ha världens främsta på tennisbanan infunnit sig, däribland världsmästaren *mr A. F. Wilding* från Australien. — Till honom och hans jämnbördiga, segrare vid de stora internationella täflingarne, kunna våra svenska spelare icke nå — ännu. — Men detta första tillfälle för så goda spelare som våra, att få möta dessa spel- och täflingskonstens ypperste, skall nog i mer än ett afseende vara dem till gagn. — För dagen bringa vi några porträtt af framstående utländska spelare. — När detta skrives ha visserligen en del skärmytslingar ägt rum, men de stora, spännande, af-

görande spelen komma först mot veckans slut, och från dem hoppas vi kunna lämna några goda bilder i ett följande nummer. Som ett apropos vilja vi nämna att *H. S. D:s egen fotograf i Stockholm*, utan tveivel en af de skickligaste i vårt land i sin branch, blifvit en af de mycket få privilegierade fotografjer som äga tillstånd fotografjera inom Stadion under de blifvande Olympiska Spelen. Tagna af en erkänt skicklig fotograf och med de yppersta nyförskaffade apparater som stå att få, torde sålunda *H. S. D:s bilder från Olympiska Spelen blifva bland de bästa, om icke rent af de bästa*, som i sinom tid kommer att reproduceras från detta sommarens idrottsliga evenemang.

Han fattade förtroende till mig, och invigde mig grundligt i sitt enskilda lif. Det kom mig att häpna, ja, att vämjas. Dock kunde jag icke direkt förakta eller afsky hans person; där fanns som sagt något oemotståndligt vinnande hos den slarvven.

— Sådant händer.

— Jo. — Men, så presenterade han mig en afton för en ung flicka. Jag visste inte, att han var förlofvad, han föreställde henne heller ej som sådan. Men han bemötte henne som — som sin slafvinna. Och hon fann sig däri. Det föreföll mig snart, som om hon tälde allt af honom, blott för att någon gång få njuta hans sällskap, hans bekantskap.

— Hvad för sorts flicka var hon?

— Äh, Brita var en utmärkt, god och praktisk flicka, enkel och trohjärtad, kanske litet landtlig. Hennes far ägde en gård strax utanför staden.

— Den gula gården i viken? log Mia.

Robert spratt till, öfverrumplad, och nickade tungt:

— Just, rätt gissadt. — Också vi, hon och jag, blefvo mycket goda vänner. Kanske var det mest för hans skull, Brita tydde sig till mig. Hon kände väl på sig, att jag ej utgjorde hans sämre sällskap, utan tvärtom ville honom väl. Och så var det äfven, till en tid.

— Till en tid, Robert?

— Ja, Mia. Nu vill jag vara ärlig. Det kom en dag, då min vänskap för Frits byttes i hat, och min

vänskap för henne — i kärlek. Du skall inte bli ledsen för det, — för den punkten i historien — den är oss emellan utan betydelse.

— Jag tror dig, lille Robert. Fortsätt!

— Min böjelse besvarades icke. Jag försäkrade mig därom kort innan jag skulle lämna staden. Och samtidigt fick jag af Brita själf veta, att hon älskade Frits och lofvat honom sin tro.

— Honom — den där trolöse? — inföll Mia pprörd.

— Ja, ja. Och nu kommer min förbrytelse: jag skref till Brita, samma dag jag for min väg, och meddelade henne skoningslöst allt, som Frits i fullt förtroende sagt mig om sig själf, och mycket, mycket mera. Allt ondt och nedrigt jag hört om honom, gissat mig till och fantiserat ihop. Det var ett förfärligt bref. Hade det varit ett anonymt, kunde hon kanske kastat det på elden med lugnt förakt. Men det bar mitt namn som underskrift och obeveklig bekräftelse på anklagelsernas sanning. — Robert tystnade, lutande hufvudet i sina händer.

— Ja, sade Mia efter en stund, det var rysligt, men — kanske bäst för henne, för dem bägge. Han lyfte åter blicken mot henne, och suckade:

— Nej, kära Mia. Sedan har jag alltför väl insett, hur skändligt jag burit mig åt. Frits ägde så god och stark kärna, och var så fästad vid henne, — och hon var en så sällsynt ädel karaktär, att om de äntligen blifvit gifva, skulle hon ha räddat ho-

BARON DE COUBERTINS' VANDRINGSPRIS I MODERN FEM-KAMP. — MINNESMEDALJ, afsedd att tilldelas funktionärer, deltagare m. fl.

DEN AF OTTO STRANDMAN MODELLERADE och hos Herm. Bergman bronsgjutna "Vesslan", har i dagarna uppstälts på Kungsholmstorg i Stockholm. — Statyn är en gåfva af frkn M. Sunnerdahl.

nom, och allt blifvit bra. Jag fruktar, att jag i dåraktig svartsjuka krossat två människors lifslycka. Och nu — när jag själf funnit lyckan — förföljer mig samvetskvalen. Hvad — skall — jag — göra?

— Hvad har du ämnat göra? sporde hon varsamt.

— Hå! Kan du inte gissa det, du?

— Kanske. — Och jag gillar din afsikt. Jag förstår din ånger och vill hjälpa dig att göra bot. Jag följer med dig — redan i dag, i kväll. — — Roberts ögon vidgades.

— Javisst, till den gula gården vid hafvet.

Unga fru Brita blef högst förundrad, när hon öppnade porten för ett ungt, främmande par, som frågade efter — henne själf. Det var lite skumt i den

gamla herrgårdens förstuga, men så slogs en salsdörr upp på vid gävel och kvällsolen strömmade ymnigt in öfver Robert och Mia.

— Nej, men är det inte — Robert Wandén! — klungo tvenne glada röster. Frits, gårdens nye husbonde och hans vackra maka igenkände sin ungdomsvän, som de trott sig aldrig skola få återse. De öfverbjödö hvarandra i välkomnande. Robert stod först helt handfallen, men vid en tryckning på armen af Mias hand, återfick han besinning och målföre. Med obetvinglig rörelse sade han:

— Ja, det är jag — och min fästmö. Vi ville bara hälsa min gamla stad — och alla mina minnen! Om ni visste, hvad jag är glad — att finna er här!

AMERIKAS OLYMPISKA KOMMITTÉ: Den första fullständiga gruppafoton, tagen af H. S. D:s fotograf i New York.

Vid ett sammanträde hos öfverste Thompson, erbjöds tillfälle för H. S. D:s fotograf i New York att taga en första gruppafotografi af den fullständigt församlade kommittén för Amerika till Olympiska Spelen. Vi namngifva, sittande fr. v. t. h.: S. Weeks,

öfverste R. M. Thompson, J. E. Sullivan, prof. W. M. Sloane. Stående fr. v. t. h.: D. J. Ferris, dr G. Hammond, löjtnant A. S. Jones, M. P. Halpin, E. W. Wendell, J. W. Curtiss, F. B. Pratt, O. Wahle, R. F. Kelsey, A. N. Curtiss.

IL 8 Dns STOCKHOLMSFOTOGRAF. SKANSEN DEN 1 MAJ: Musikfesten på Orsakullen med Vilh. Stenhammar-program.

Vidst. bild:
FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM:
Löjtn. Peyrons dogcart —
hederspris.

Vårtidens sedvanliga Hästutställning i Stockholm har äfven denna gång ägt rum, i förening med prisridning, prishoppning m. m. Vårt starkt anlidade utrymme medgifver endast en bild till erinran af denna högtidsfest för svenska hippologer. Utställningen var egnad att stärka medvetandet om den höga ställning vårt inhemska hästmateriel intar liksom täflingarne voro en éloge att våra brillianta ryttare.

Foto. HVAR 8 DAG
Vidst bild:
UTDELNING
AF BLOMMOR
OCH PLANTOR
TILL ARBETERSKOR I
PARIS DEN 1
MAJ — ett efter-
följansvärdt
uppslag.

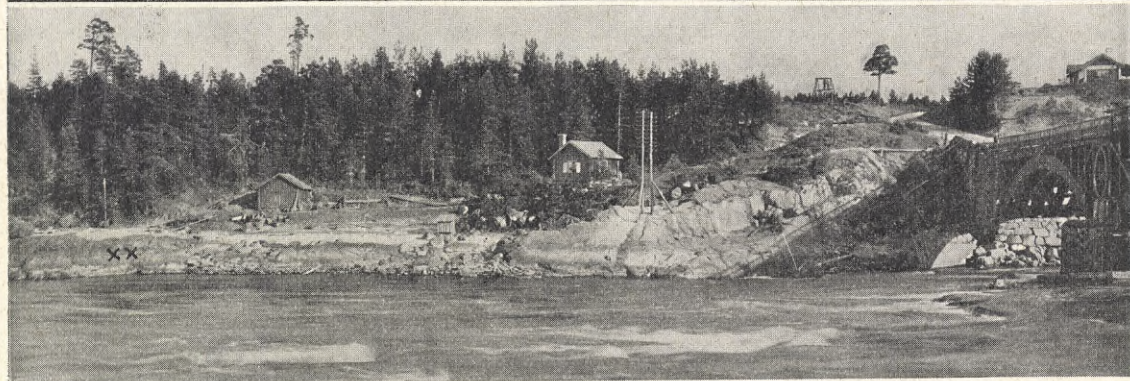
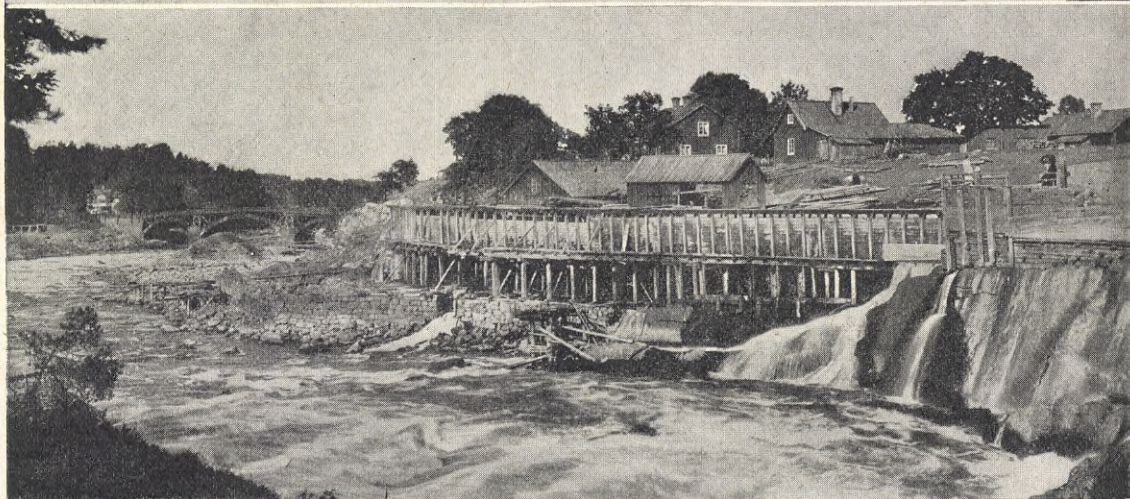
Genom sam-
manskjutna
medel, hvar-
till alla de
stora Paris-
tidningarne
bidraga, in-
köpas stora
förråd af
blommor och
plantor som
offentligen,
såsom vår
bild visar, ut-
delas till ar-
beterskor till
glädje och
prydnad för
deras hem.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfversparre.

DEN VÅDLIGA FÄRDEN UTFÖR ÄLFKARLEÖFALLEN.

Efter foto för H. 8. D. af fotograf G. REIMERS, GEFLE.

Klubbens Demyt SKJætergarre.

Som H. 8. D. i sitt föreg. nr omnämnde timade ett farligt olycks-
tillbud vid Älfkarleöfallen under en utflykt som Tekniska skolan
i Stockholm elever vid maskinavdelningen företogo dit den
27 april. — En af lärjungarne, stud. *Bengt Wallin* (se porträtt
öfvan), råkade nämligen från en klippåll under fotografering
glida ner i vattnet och drogs genast in i de strida hvirflarne,
fördes mot och utför fallet men räddades slutligen. — Då en
dylik färd säkerligen är en af de farligaste äfventyrligheter man
gärna kan råka ut för med lifvet i behåll, har H. 8. D. trots det
skulle intressera dess läsare att litet närmare se hvad det egent-
ligen gällde. — På vår öfversta bild, vid X, är den plats utmärkt

där ynglingen halkade i från klippan — ej från någon plank
som sagts; — som synes är fallet här synnerligen starkt och
han drogs in i hvirflarne i riktning å bilden mot midten af den-
nas nedersta kant. Härifrån fördes han den långa väg som synes
å mellersta bilden, från dennas nedersta kant räknadt mot den
stora bron i fonden, samt vidare under denna. — Å nedersta
bilden synes färdens fortsättning och lyckliga afslutning vid den
punkt, vid X, där han upptogs. — En i hög grad bidragande
orsak till den förundransvärdt lyckliga utgången är att tillskrifva
hans framstående simkonst och själsnärvaro under den vådliga
färd. Han står som förste reservman i Olympiska pololaget.

“TITANIC”-DAGAR I NEW-YORK.

1. FRAMFÖR HVITA STJÄRNLIINIENS KONTOR I NEW YORK när underrättelsen om *Titanics* undergång blivit känd

2. SENATENS UNDERSÖKNINGSKOMMITTÉ förhör tillkallade vittnen:

1-2. "*Titanics*" och "*Carpathias*" telegrafister; 3. Marconi; 4. Hughes; 5. pres. J. Bruce Ismay; 6. ordf. senator Smith; 7. vice presid. Franklyn.

3. J. BRUCE ISMAY.

4. MARCONI.

5. SENATOR SMITH.

Från New-York har H. 8. D. nu fått en del fotografier i samband med "*Titanic*"-katastrofen, bilder tagna utanför ångfartygsbolagets kontor, där underrättelser under hand meddelades, vid den af senaten tillsatta undersökningskommitténs vittnesförhör, porträtt vid detta tillfälle af några af de mest framträdande vittnena samt tvenne ögonblicksbilder tagna af en passagerare ombord den räddande ångaren *Carpathia* af några skeppsbåtar med räddade från det förolyckade fartyget. Hela denna undersökningsprocedur i Amerika har i England mötts af en ganska enstämmig ovilja, men på senaste tid ha röster höjts emot detta anfall mot

kommittén och främst dess ordförande, senator Smith. Man har förebrätt denne hans brist på fackmannakunskaper inom navigeringskonst, men å andra sidan finnas äfven i England de som mena att det kanske icke vore till utredningens fromma därest den ledande sakt inne med så stor fackkunskap att han kunde framdrifva just de svar som kunde passa bäst för endera parten.

Man börjar erkänna den amerikanska, omedelbara känslan att vilja reda ut saken hvem det än drabbar, och från amerikansk sida låter man förstå att man på den sidan Atlanten icke är så rädd om miljardörens som på andra håll. Hela denna angelägenhet är ju rent humanitär, men utan tvifvel har det uppkommit en viss misstämning mellan de båda befreundade nationerna hvilken det är att hoppas endast är helt tillfällig och öfvergående.

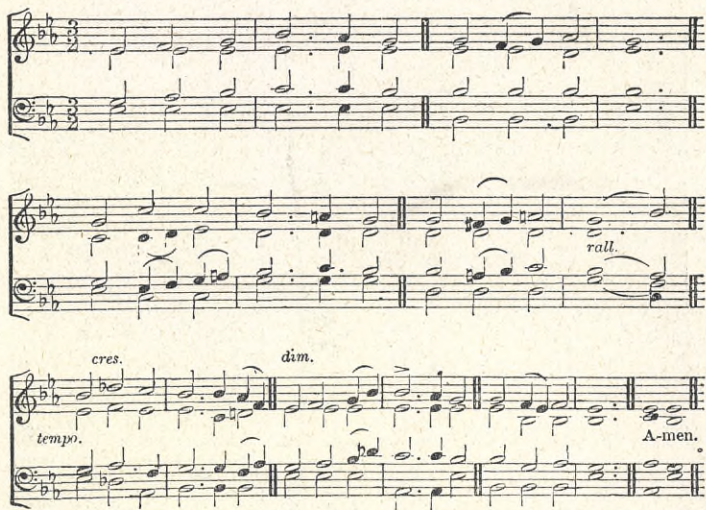
En detalj som vi icke vilja underlåta påpeka är att det säkerligen beror på ett misstag när vi i Sverige angifvit musiken till psalmen "Nearer, my God, to Thee" vara den som också vid olika tillfällen i dagarne offentligen spelats. Denna sättning är gammal och torde endast i få undantagsfall numera användas. Den som med fullkomlig säkerhet spelats på Titanic är den här nedan återgifna.

RÄDDADE FRÅN "TITANIC" UPPTAGAS AF "CARPATHIA". Som synes är den ena af "Titanics" skeppsbåtar af den hopfällbara typen.

EFTER FOTOGRAFIER TAGNA FRÅN "CARPATHIA".

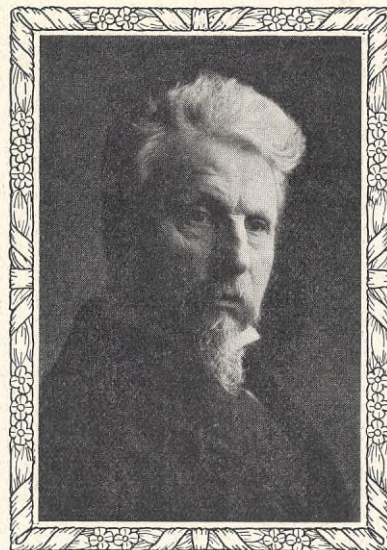
Klitché: Bengt Silfverparre.

Klitché: Bengt Silfverparre.

DEN TONSÄTTNING TILL PSALMEN "NEARER, MY GOD, TO THEE".
HVLKEN I VERKLIGHETEN SPELADES AF "TITANICS" ORKESTER NÄR
ÅNGAREN SJÖNK.

Den psalm som, med anledning af olyckan, i Sverige publicerats och uppförts till den ifrågavarande versen är icke den rätta, den som i England och Amerika allmänt användes, utan en äldre sättning. Det råder intet tvifvel om att den psalm som i undergångens stund så heroiskt utfördes till tröst för de dödsdömda, var den af oss ur engelska statskyrkans psalmbok återgifna och allmänt använda.

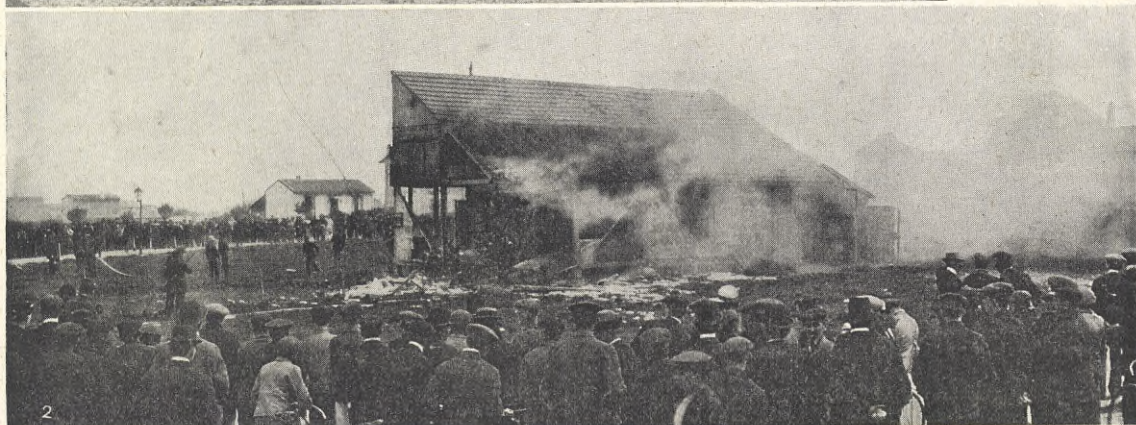
KNUT EKWALL †. F. 43. † 16 april.
Med Knut Ekwall bortgick en af våra mera bekanta konstnärer. Ursprungligen tecknare öfvergick han till genremålning och skaffade sig såsom sådan ett populärt namn. Knut Ekwall har ofta — äfven i Nordisk Familjebok — blifvit nämnd såsom utöfvande konstnär vid konserter i svenska landsorten jämte sin musikaliskt begåfvade familj. Detta är emellertid misstag: Knut Ekwall var musikalisk men behärskade intet musikaliskt instrument och följde sin familj endast såsom impressario.

STRIDEN MOT DE FRANSKA AUTOMOBILBANDITERNA.

1. SOLDATER UR REPUBL. GARDET BESKJUTA Huset med de inneslutna banditerna.
2. DET DYNAMITSPRÄNGDA Huset.
3. BONNOT, DÖDSSKJUTEN, BÄRES NED.

Den 28 april läge åter ett anfall rum mot de beryktade automobilbanditerna. Poliserna hade varskotts om att ett flertal anarkister skulle uppe-

hålla sig i en byggnad i Choisy-le-Roi, en af Paris förstäder och ett sannskyldigt anarkisttillhåll. Polisens första försök att bemäktiga sig de angifna, särskildt en viss Dubois, besvarades med skott. Omedelbart organiserades en fullständig beläring med hjälp af 400 soldater, en mängd poliser m. fl. Huset blef beskjutet, men de belägrade syntes ha godt om ammunition. En officer lyckades slutligen, dold bakom en hölastad vagn, att med lifsara nå byggnaden och spränga bort en del med dynamit. Därpå rusade polischefen Guichard, den unge officeren och några poliser upp för trappan där de funno den halfdöde *Bonnot*, en af de farligaste automobilbanditerna; han sköt alltjämt men öfvermannades, belades med bojar och fördes bort. Folkmassan sprängde poliskedjan för att lyncha honom men han skyddades och kördes till Paris där han efter en stund afled. De öfriga innevarande voro redan döda när polischefen inträngde i huset. Af denna fruktansvärda ligan återstå nu två att infånga: Garnier och Vallet.

Den frejdade aviatikern *Vedrines*, segraren i Paris—Madridtällingen, råkade nyligen, efter en uppstigning vid Douai, ut för en motorskada, som tvingade till hastig nedstigning. Han landade öfver ett järnvägsspår, och ett i samma ögonblick framrusande expreståg slungade den krossade maskinen åt sidan, därvid V. lifslarligt skadades, men är nu utom fara.

Efter fotografier.

VÉDRINES FLYGKATASTROF.

Kliche: Bmgf Sjöförsvar.

KONSTANTINOPEL.

I. FRÅN BJUK-DÉRE TILL STAMBUL. — FÖR HVAR 8 DAG AF ALVAR BODE.

Redan under barnåren hörde jag ofta Konstantinopel prisas som världens vackraste stad — den enda som öfverträffade Stockholm i skönhet. Som en barnslig, äkta patentpatriot reagerade jag då däremot — det *fick* ej vara sant, att det fanns en vackrare stad än vår Mälardrottning. Och jag föresatte mig att en gång förr eller senare taga den förmätne rivalen i skärskådande. Hur min dom skulle falla visste jag nog.

Egentligen är det ju ett nonsens att utpeka en viss stad eller en viss plats som den vackraste i världen. Olika människor se med så olika ögon och ett landskap kan aldrig rätt fattas af andra än dem, hvars väsen hafva en intim samklang med det. För en stockholmare är den stadsbild, som han ser från Katrinahissens topp eller Skansens höjder den vackraste som finns. Och hvar finner den maken, hvars känslor en gång stigit till ett enda svallande jubel inför ett äkta svenskt sommarlandskaps oförlikneliga, lyriska skönhet? Kan han skåda en härligare bild än när grönskan skimrar ljus och saftig mellan hvita björkstammar och röda stugor och hagen under en klar nordisk himmel sträcker sig ned till sjön med dess otaliga öar och skär? Inte i hela vida världen.

Äfven om jag inte vore svensk skulle jag ej nu vara öfvertygad om att Konstantinopel är vackrare än Stockholm. Gamla Byzans har för många brister. Hur intressant staden än är — inuti är den ofta förfärligt ful. Pera — européstaden — är det lämpligast helt tiga med — den är nog en af de ömkligaste bilder man kan uppleta af europeisk kultur.

Konstantinopel aftvingar emellertid *ett* oförbehållsamt erkännande — en vackrare *totalvy* kan ingen stad i världen uppvisa.

Står det en fritt att välja vägen till "minareternas stad", bör man ta den från Svarta Hafssidan, ty därifrån har man den ståtligaste anblicken. Och innan man ännu kommit fram har, under färden genom den gåtfulla, förtrollande sköna Bosporen en fläkt af Österlandets tjugusande poesi och tragiska historia kommit in i ens hjärta.

Vi taga ute vid den lilla villastaden Bjuk-Dére — den stora dalen — en kaik, en af dessa hvita, smäckra båtar, som i tusental likt lätta måsar gunga på Bosporen. Vi sträcka bekvämt ut oss på tofternas röda sammetsdynor och njuta solbadd och salt hafsdoft i fulla drag.

När vi kommit ett stycke ut från land vänder kaiken in mot Bosporen och vi få bakom oss den mäktiga bilden af Svarta Hafvet, präktigt inramad af höjderna kring Roumeli och Anatoli Fanar, hvars höga fyrar, som två blodiga jätteögon hotande vaka öfver nyckeln till Islams hjärta.

Med god fart, ty strömmen är hård, så att den kommer vattnet att sjuda och koka som i en gryta, glida vi fram mellan stränder, som äro ett enda tjugusande virrvarr af hvita marmorslott och täcka yalis*, hvars balkonger skjuta ut öfver vattnet, gamla ruiner, där murgrönan smyger upp öfver de grå murarna, underbara hängande trädgårdar och leende blomsterfägring. Små, läckra kiosker skymta mellan japanska granar och piniernas mäktiga kronor susa på bergåsarna. Dystert allvarliga cypreser föra tanken till Eyoub's heliga lunder och blodiga dödsminnen.

Och under oss ha vi detta trolska vatten, klart som slipad kristall och lockande med en förförlisk, tunn turkosfärg. Silfverglänsande ulufer gäckas med gråbruna springhvalar och delfiner, som tumla och dyka vid ytan. Tät tryckta intill vattnet sträcker flock på flock af Bosporens hemlighetsfulla fåglar, alkorna, som föra de rättrognas själar till paradiset.

På den europeiska sidan komma vi först förbi Thérapia, en af Bosporens skönaste platser. Där hafva ambassadörer och rika européer byggt sina sommarpalats i olika stilar mot en hänförande bakgrund af med trädgårdar klädda berg. Ända nere vid vattnet ligger ruinerna af engelska ambassaden — en gång den vackraste — som nedbrann för några månader sedan. Ett litet kapell är den enda återstoden — räddadt af "Herakles", Neptunbolagets bergningsångare som vanligen ligger stationerad vid Bjuk-Dére och kraftigt biträdde vid släckningen. Franska ambassaden gränsar till den engelska. Det är en stor, röd trävilla, som skulle verka svensk, om inte fönster och dörrposter voro kanelbruna i stället för hvita. Så följa de italienska och tyska ambassaderna, Krupp-agentens charmanta slott och ett stort antal andra.

Därefter passera vi Jenikiöj och Stenia, de grekiska och armeniska penningaristokraternas villastäder. Vid Emirghian har den förre egyptiske kheadiven byggt upp ett ståtligt palats, inredt med all österländsk lyx och prakt. Nu står det öde och tomt. Genom de trasiga fönstren sticka kastanjerna

in sina blommande grenar och ur marmortrappornas fogar spira gräs och tistlar. Snart har Bosporen ännu en ruin, som minner om österländska ädlingars skönhetstörst.

Roddaren, som hittills låtit kaiken glida med strömmen helt nära stranden, för den nu med jämna kraftiga årtag midt ut i sundet, ty nära land går ett farligt strömdrag, hvars brusande hvirflar årligen draga många kaiker i djupet. Naturen tycks

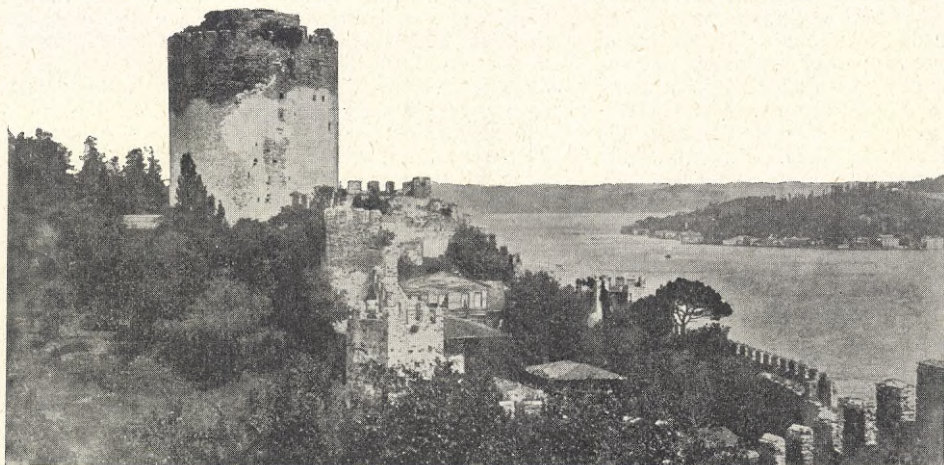

Efter fotograf.

BJUK-DÉRE.

Kitchet: Demit Silfversparre.

* yali = villa.

Efter fotografi.

ROUMELI GAMLA FÄSTNING.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

ha anbragt dessa hvirflar ur ren skönhetsynpunkt, ty viktiga nu ut till just den punkt, hvarifrån Bosporens ståtligaste parti, den smala rännan mellan Roumeli och Anatoli Hissar, bör ses. På ett berg, högt öfver cypressernas toppar ligga de mäktiga ruinerne af Roumeli gamla fästning, hvarifrån turkarne en gång ledde Konstantinopels belägring. Ännu i dag är

det en underbar stämning af rid-darefejder och vild, romantisk skönhet öfver dessa måleriska höjder, där fal-karna sökande kretsas öfver blodiga och hem-ska minnen.

Men — som alla andra — hafva också dessa härliga ruiner vandaliserats. Öfver borgen dominerar "Robert College", ett amerikanskt läroverk, som hänsynslöst lagt platsen för turkarnes

Efter fotografi.

ANATOLI HISSAR.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

Efter fotografi.

"EUROPAS SÖTA VATTEN."

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

stoltaste bragd för sina fötter.

Bortom Anatoli Hissar slingrar en liten å mellan mjuka, gröna gräsmattor, kantade af vitblommande akasior och mörka fikonsträd, som doppa sina yttersta grenar i vattnet. Det är "Asiens söta vatten", där hela Konstantinopels förnäma värld samlas hvarje fredag under säsongen. Eleganta, lätta, guldkimrande eller hvita kaiker föra hit alla dessa drömande, rosendoftande skönheter, som endast här och vid de "Europeiska sötvattnen" visa sig med obeslöjade ansikten.

Efter fotografi.

SULTANSLOTTET DOLMA BAGTCHE.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Gö.

Vi se ett virrvarr af färger. Dräkternas mjuka Brassasiden glittrar i alla en pastellmålarens fina nyanser och smyger sig behagsjukt om spåda lemmar. Turken älskar scharlakansröda, små munnar och ebenholzsvarta ögonbryn — för oss lysa de onaturligt skarpt ur de bleka ansiktena.

Men försök — det kan lyckas — att lyfta dessa läppar i ett litet älskligt leende öfver de alabasterhvita tänderna eller att fånga en blick ur dessa djupa brinnande ögon, som skvallra om hett blod under den sedesamt lugna ytan.

Kaiken glider förbi detta förtrollande färgskimmer och nu möter genast hvardagens grå. Vi skymta redan det rörliga lifvet i Konstantinopels hamn. Tusentals småbåtar skynda af och an mellan rök-pustande fraktångare och turistliniernas flytande palats. Annu ro vi förbi några villastäder: Bebek med hvita villor och smaragdgröna terrasser och Ortakiöj med sin lilla spröda marmormoské, som tycks just uppkrupen ur badet.

Högt upp i backen ofvanför Ortakiöj ligger Yilditzkiosken, "stjärneslottet", Abdul Hamids gamla residens, nästan doldt af en väldig trädgård. Blicken stryker förbi upp till Perabacken, där tyska ambassadens ståtliga palats har ett dominerande läge och den vackraste utsikt i hela staden. Så är det åter en ruin, som fångslar oss med sin ödsliga anblick. Det är den gamla, nedbrunna parlamentsbyggnaden. Om jag inte misstager mig var det vid revolutionen den brändes.

Nu häpnar ögat inför ett praktfullt féslott. Man undrar i första ögonblicket om det är verkligt. Dolma Bagtches — "den utfyllda trädgårdens" — charmanta marmorpalats, med tusen smäckra torn och spiror, lyser gnistrande hvitt bakom ett lätt galjer af marmorguirlander och förgyllda rosor. Några

japanska granar breda ut sina vida, nyckfullt sköna grenar vid sidan af de breda trapporna, där då och då trupper i granna, blänkande paraduniformer tåga förbi.

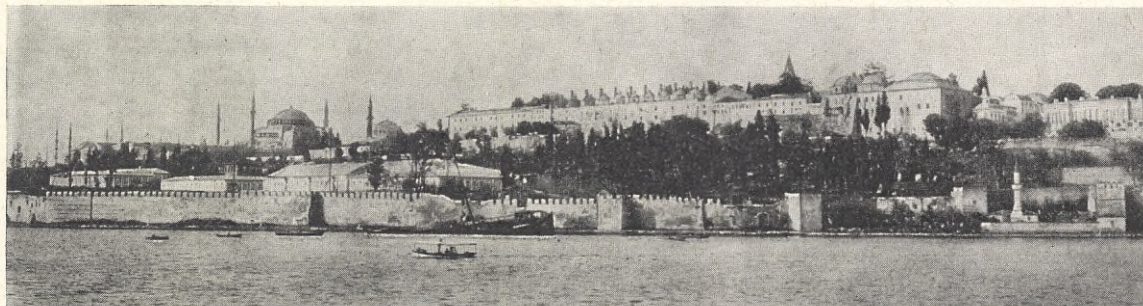
Dolma Bagtche, sultanslottet, är den ståtliga afslutningen på Bosporens sagolika skönhet.

Förbi stormakternas stationärer komma vi nu in i hamnen där fartyg från alla världens länder lasta och lossa. Förhärskande äro den vackra halfmåneflaggan och grekernas blåhvita duk samt naturligtvis Britanniens välkända färger.

Det är här man har denna underbara totalvy öfver Konstantinopel, som gifvit det dess stolta rénommé. Till vänster ligger asiatstaden, Skutari, hvarest Bagdadbanans storslagna station vid Haidar Pascha hypnotiserar blickarna. Som en blå töckenslöja breder sig Marmarasjön mellan Skutari och Seraljudden.

Seraljen — det gamla kejsarslottet — som gömmer på så många vällustiga och blodiga minnen är nu en liten ödslig stad, där slotten förfalla i vanvärdade trädgårdar. Den innehåller dock ännu sultanens skattkammare med dess underbara samlingar af smycken och ädelstenar. Samlingar, som ej hafva sin like och som för alla tider skola vittna om hur lysande och utsökt lifvet en gång varit i dessa gamla kejsarborgar, innan den vansinnige slösaren Abd-ul-Aziz genom sitt praktrus gaf dödsstöten åt haremslifvets yra.

Till höger om seraljen höjer sig Stambul, turkarnes egen stad, byggd på sju kullar och aftecknande mot himlen den härliga silhuett af minareter och moskéer, som gifvit Konstantinopel namnet: "de nio tusen tornens stad". Bakom Stambuls murar lever ännu orienten kvar och i dess bazar äro österlandets skatter hopade. Underbara mattor, som glänsa

Efter fotografi.

SERALJEN, DET GAMLA KEJSARSLOTTET.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Gö.

Efter fotografi.

SERAJEN OCH STAMBUL FRÅN HAMNEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

Efter fotografi.

DEN NU RIFNA STORA GALATABRON, SEDD FRÅN GALATA.

Kliché: Lemt Silfversparre.

som silke, silversmida vapen, dyrbara ädelstenar och mjukt Brussa-siden ha de gamla turkiska köpmännen samlat i sina små bodar och de betrakta gao-uren* nästan som en helger-nare, när han vill köpa däraf.

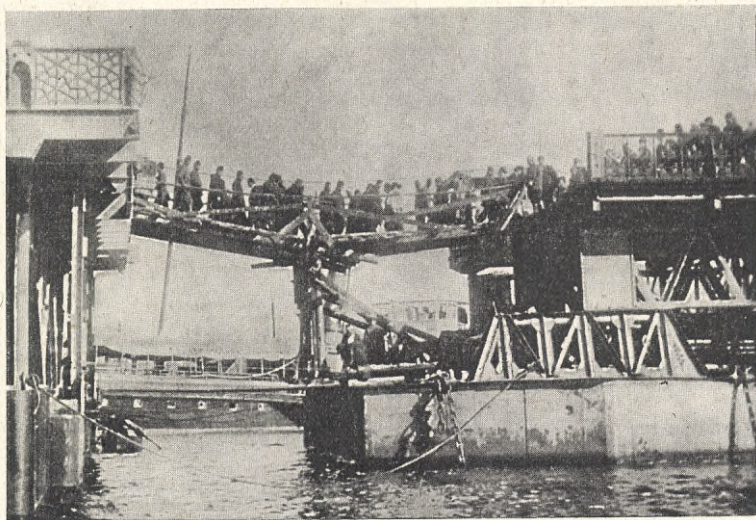
Mellan Stambul och Galata slingrar Gyllene Hornet i blå bukter bort mot Eyoub, den heliga staden. Just där det kröker in, binder den berömda Galatabron Stambul med Galata — Konstantinopels city. Eller rättare den har bundit. Ty nu är den gamla sagobron, hvars skönhet och märkvärdighet besjungits på alla tungomål och hvars gungande bräder trampats af alla nationers folk, bara ett minne.

I dagarna spänns en ny bro öfver Gyllene Hornet. En stor bred bro af järn och stål, stenslagd och stark som ett berg. Men med den gamla försvinner ett af Konstantinopels förnämsta

orientaliska minnesmärken — det band, som höll det påträngande västerlandet skildt från turkarnes Stambul.

Af "pietet" eller tillfällighet tager man bron på samma sätt som man inkräktat landet. Inga raska snitt — man tränger på så sakta, börjar från sin egen sida och rifver sig fram bit för bit. Ännu skjuter ett litet stycke af Österlandets bro ut från Stambul, den nya till mötes. Men om några dagar klänger västerlandet sig fast med hårda järn-naglar framför turkarnes Valideh-moské.

* Giaour = gläpord åt de kristna.

Efter fotografi.

DEN NYA STAMBUL-BRON OCH ÅTERSTODEN AF DEN GAMLA.

Kliché: Lemt Silfversparre.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

J. O. G. SMEDMARK.
Öfverste. — Stockholm.
70 år 2 Maj.*

C. H. RAMSTEN.
Kommandörkapten. — Malmö.
70 år 30 April.*

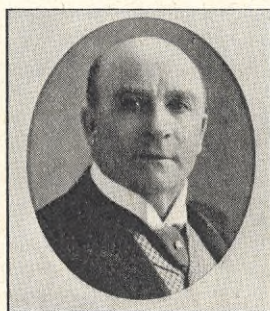
T. A. O. THOTT.
Grefve. Förste Hofjägmästare.
— Skabersjö. 60 år 3 Maj.*

U. C. W. SPARRÉ.
Friherre. Major. — Linköping.
60 år 2 Maj.*

J. A. WARBERG.
Teaterdirektör. — Stockholm.
70 år 5 Maj.*

J. E. RIEGO.
Skådespelare. — Stockholm.
60 år 30 April.*

F. HOLMQVIST.
Dir. f. F. Holmqvists Hand.-Inst.
— Göteborg. 55 år 1 Maj.

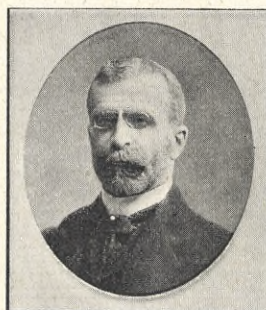
K. J. BOHLIN.
Bokförläggare. — Stockholm.
50 år 30 April.

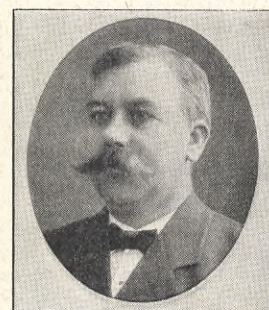
H. E. M. BOHMAN.
Justitieråd. — Stockholm.
60 år 22 April.*

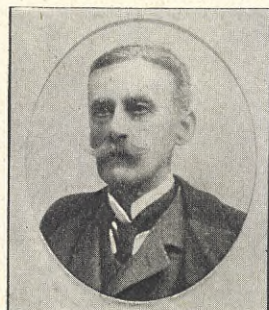
E. WOLFF.
V. Häradshöfding. — Stock-
holm. 60 år 2 Maj.*

H. W. ZETHELIUS.
Häradshöfding. — Lidköping.
50 år 2 Maj.*

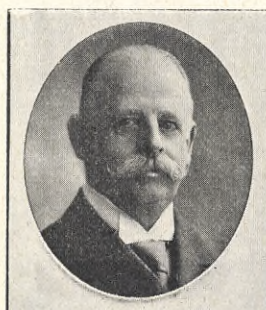
N. SVENSSON.
Sakförare. — Marieholm.
50 år 26 April.*

R. P. O. BLOMSTEDT †.
Kammarherre. — Stockholm.
F. 43. † 29 April.

E. SAMSON †.
Direktör. — Stockholm.
F. 47. † 3 Maj.*

A. E. SEATON †.
Godsegare. Grosshandlande. —
Göteborg. F. 47. † 30 April.*

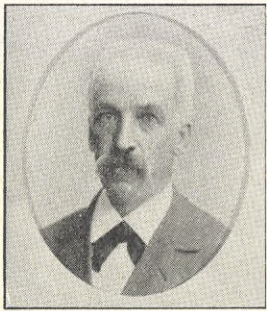

B. F. BURMAN †.
Bankir. — Stockholm.
F. 65. † 1 Maj.*

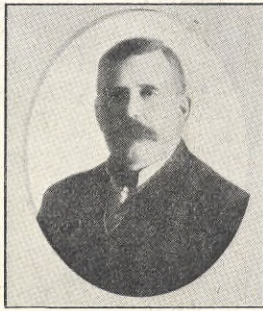

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

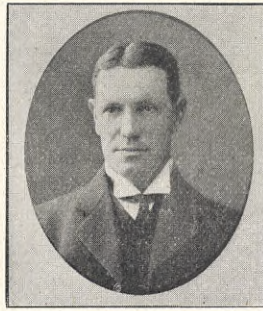
* Data här nedan.

E. PFANNENSTIEL †.
Lektor — Östersund.
F. 49. † 19 April.*

E. A. NORINDER †.
Lokomotivmästare. Komm.-man.
— Krylbo. F. 57. † 17 April.

V. E. HILL †.
Disponent. — Alingsås.
F. 68. † 26 April.*

H. HEDERSTEDT †.
Fabrikör. Brandchef. Komm.-man.
— Gamleby. F. 70.
† 27 April.

OSCAR SMEDMARK. U. löjtn. v. Göta art. reg. 63. maj. o. chef i Trängbat. 85. öfr. löjtn. 90. öfverste i armén 95. afsk. fr. F. Svea trängkår 03. Led. af Direktionen i. Arméns Pens. kassa sedan 95. led. af styr. i Stockh. Pantaktiebanc 1900. dess ordf. sedan 04.

HENRIK RAMSTEN. Sek. löjtn. v. K. Flottan 60. löjtn. 66. öfverg. t. lotsverket 70. afsked som chef i. södra lotsdistr. 09. Kommandörkapit. i K. Flott. 02. Ordf. i dir. i. Malmö Nav. skola. led. af styr. i. Malmö Bogser A.-B. Förörr. t. skeppsmätu.-kontrollör.

TAGE THOTT. Inneh. af Skabersjö fideikommiss i Skåne. Højfågelmästare 84. förste højfågelmästare 01. Framstående jaktvårdsvän. Ordf. i Skogs- vårdsstyrelsen i. Malmö. län. ordf. i styr. i. Malmö-Ystads jernv. A.-B.

ULF SPARRE. U. löjtn. v. Andra Lifgren. reg. 75. kap. 93. major i armén o. afsked 03. Verkst. direktör i Link. Vattenledn. A.-B. 90-07. sedan 03 led. af styr. i. Kinda Kanal A.-B. o. sedan 10 dess verkst. direktör; sedan 95 led. af styr. i. Link. Sparbank; sedan 04 ordf. i styr. i. Sydsvenska Kred. A.-B. afd.-kontor.†

AUGUST WARBERG. Ingick v. teatern 61. eng. vid Södra Teatern i Stockholm 65. sedan dess varit anställd v. olika teatrar i landet. dels såsom skådespelare. dels såsom direktör. Har skapat ett stort antal förträffliga operetttyper och iscensatt flera af de senare årtiondenas mest populära operetter.

JOHN RIEGO. Ingick v. teatern 71. eng. v. olika teatrar. däraf v. Svenska Teatern i Stockholm sedan 98 utom tre år v. Dram. teatern. En af svenska scenens ypperste karaktärsskådespelare

HUGO BOHMAN. Stud.-ex. 71. e. o. not. v. Svea Hofr. 75. fiskal 83. ass. 86. tf. rev.-sekr. s. å. rev.-sekr. 89. under flera år suppl. i. Just. Ombudsman och 97 förord. t. Just. Ombudsman. Justitieråd sedan 97. Ordf. i styr. i. Stockholms stads Sparbank sedan 94; v. ordf. i styr. i. Patr. Sällsk. sedan 98. ordf. i styr. i. stift. "Wilhelm Govenii minne"; var på sin tid ordf. i styr. i. H. Lärarinnesemin. led. af stadens fattigv.-nämnd. dess v. ordf. och senast dess ordf. 05-09. Under flera år tillhört Stockholms stadsfullmäktige.

EMIL WOLFF. Stud.-ex. 70. jur. kand. 75. v. häradshöfd. 77. Göteborgs förlikn.-nämnds sakt. 79-93. ombudsman v. Riksbankens afd.-kontor i Göteborg 82-07. Från trycket utgivit betydande rätts- o. kulturvetenskapliga arbeten. Numerä bosatt i Stockholm.†

WILHELM ZETHELIUS. Stud.-ex. 79. jur. kand. 86. v. häradshöfd. 88. fisk. i Sv. Hofr. 95. ass. 98. tf. rev. sekr. 1900. rev. sekr. 03; häradshöfd. i Kinnefjärdings m. fl. här. doms. sedan 08. Ordf. i Lidköpings stadsfullmäktige 11. Led. af styr. i. Surahammars bruks A.-B. Kronans ombud i Skara-Timmersdala jernv. A.-B.

N. SVENSSON. Sakförare. Ordf. i kommunalstämma. v. ordf. i vägstyr. led. af styr. i. här. Sparbank. ordf. i Marieholms hundramnafören. under 25 år.

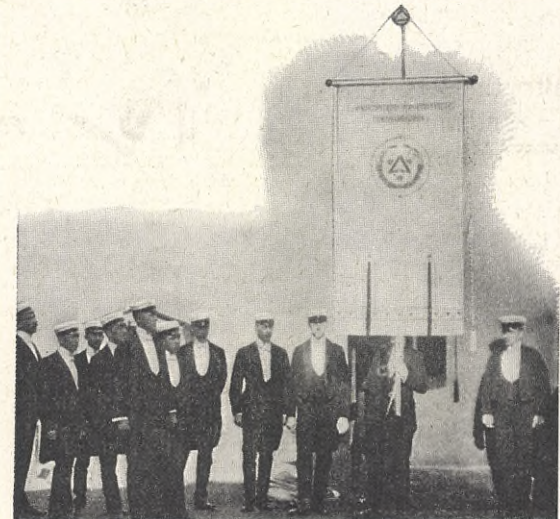
EUGENE SAMSON †. Egnade sig först åt tekniska studier och praktik såsom ingenjör. men öfvergick 71 till det område inom hvilket han skulle bli en banbrytande betydelse: försäkringsverksamhet. Blef det nybildade Fylgias förste verkst. direktör. sedermera Sveriges och slutligen det nybildade stora Brandförsäkr.-bolaget Fenix' direktör. — Redan under S:s ledning. intill 98. åtnjöt detta bolag anseende som ett af landets förnämsta. en ställning som det under ständig framgång alltjamt intager. Vi hänvisa till biografi o. portr. i ärg. VIII: 36.

ARTHUR SEATON †. Delegare i firmorna Larsson, Seaton & Co. och A.-B. Strömman & Larsson i Göteborg. led. af ett flertal styrelser: Brandförsäkr.-bol. Svea. Bergslagernas jernv. A.-B., Skand. Kredit A.-B., Slottsskogen. Trädgårdssällskapet. Sv. Kullagerfabriken m. fl. Intresserad för rationellt landbruk. ladvårds- o. trädgårdsskötsel. var hans egendom Aspenäs en verklig mönsteregendom. Vi hänvisa till närmare data i nr 26. vid 65-årsdagen.

BERNHARD BURMAN †. Efter afslutade skolstudier anställd i grosshandelskontor; ingick 83 v. Stat. jernv. v. maskinafd., avancerade till bokh. o. tf. förrädsförvaltare. afsked 98. Ingick i bankfirman Kommanditbolaget Burman & C:s såsom kassadirektör o. var sedan några år ensam innehafvare af densamma. Styr. led. i ett stort antal bolag: Malmö-Trelebo. o. Hvellinge-Skanör jernv. A.-B., Liförsäkr. A.-B. Nordpolen. Nya A.-B. Grand Hotel. Särskildt intresserad för svensk idrott. har B. inom dennas högsta ledning intagit en synnerligen franskjuten plats. i det han vid flera tillfällen ledt de ekonomiska angelägenheterna. — Var sålunda ekonomisk ledare vid svenska gymnastens o. idrottsmän färder t. Paris 1900. Athen 06. London 08; ekonomichef v. Turist- o. Idrottsutställn. i Berlin 07 o. 11. St. Petersburg 08. Wien 10. Var ordf. i Byggn. utskottet i. uppförande af Station. Skaffmästare i Sv. Centralförening i. ldr. främj., en af stiftarne af Sv. Lifräddn. sällsk. o. ordf. i dess förvalt. utskott. medlem af kommittén i. Olympiska spelen i Stockholm. Innehade med. i. berömliga gåringar (räddning af människolif) o. Sv. Centralförenings i. ldr. befrämj. stora guldmed.

ERNST PFANNENSTIEL †. Stud.-ex. 66. fil. dr 77. doc. i matem. v. Upsala Univ. 79; lektor i mat. o. fysik i Östersund sedan 97. Hed. led. af Göteborg. nation o. Matem. fören. i Upsala. dess mångåriga ordf.

VICTOR HILL †. Blef efter aflygd stud.-ex. och studier inom textilbranschen. teknisk chef i. Rosenlunds fabriker i Göteborg. — Vid fabriken brand 01 flyttade han till Alingsås såsom disponent i Alingsås Bomullsväfverier. Hill åtnjöt inom fackmannakretsen anseende såsom en af våra främste fackmän inom sin branch. Kommunalt intresserad. var han led. af stadsfullmäktige. dråtselkammare. styr. i. gas- o. elektr. verk m. m.

H. P. DA. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Silfverjarrar.

LANDMÄTERIELEVERNAS NYA STANDAR — utfördt af Licium — invigdes den 30 april.

Journalisternas bok 1912, utgifven af Svenska Journalistföreningen, under redaktion af Gustaf Berg (Pelle Snygg), och af ett lika roande som läsvärdt innehåll vill H. 8. D. på detta sätt alldeles särskildt framhålla för sina läsare. — Arbetet är dörjämte med sitt syfte och mål värdt all uppmuntran.
Red. af H. 8. D.

INNEHÅLL

Henric Gyllenram, biografi o. helsidesporträtt. — V. Olympias första täfplingar. — Pris till Olymp. Spelen. — Amerikanska Olympiakommittén. — Musikfesten på Skansen. — Hästutställningen i Stockholm. — Monumentet öfver prinsessan Marie. — "Titanic"-dagar i New-York. — Automobilöfvarne i Paris. — Aviatikern Védrine nedstörtad. — Konstantinopel. från Bjuk- Der till Stambul. — Knut Ekwall †. — "Botgöraren" af Gust. Ullman. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.